

Hivernacle inundat

Hivernacle inundat

Diversos autors

Cossetània Edicions

Hivernacle inundat (Cossetània Edicions, 2008) és el títol del recull que aplega les obres finalistes i la guanyadora dels XXIX Premis Literaris Baix Camp dintre de la categoria de poesia, el Premi Gabriel Ferrater de poesia 2007. El recull pren nom de l'obra guanyadora, *Hivernacle inundat*, de Marta Pascual Llorens. Les altres dues obres, les finalistes, són: *De franc*, de Dolors Juárez Garacia i *Els dies, la nit*, de Raquel Estrada Roig, que tanquen el llibre.

Hivernacle inundat no és només un recull de poemes; és més que això perquè podem dir que és un poemari cohesionat en tot moment per la temàtica i la veu poètica de tota l'obra. Per dir-ho clarament: es fonamenta en una veu clara i directa del jo poètic que interpel·la el lector en diverses ocasions i se centra, principalment, en les relacions humanes. En general tot el poemari és força sensual i té tendència a buscar els sentits. Però sobretot l'ànima poètica recau al món dels sentiments, o del sentiment per antonomàsia: l'amor. Però no parla d'amor en termes plaents i embafadors; parla en termes de culpa i de dolor, però també de desig i alegria. És amor i sentiment en estat pur, que defuig, doncs, la visió més ensucrada de l'amor.

Hivernacle és un poemari homogeni a grans trets. Acurat. També conté, en dosis controlades, enyorança. Tot el sentiment que hi aboca és un sentiment controlat, un sentiment des de la distància, racional, però no per això fred i impersonal; ans al contrari. Podem dir, per tant, que la concepció que té aquí aquest amor és més ampli perquè defuig el pensament més clàssic al qual ens hem referit anteriorment i alhora té el sentiment que li és característic però amb amb seny.

De franc, de Dolors Juárez Garcia, és el primer dels altres dos reculls que són reunits en aquest llibre com a finalistes del premi. A diferència de l'anterior recull, que té una cohesió força clara, aquest recull opta per fer, justament, tot el contrari. El to d'alguns poemes és fins i tot sarcàstic en aparença, tot i que té elements que no ho són pas i se serveixen d'aquest recurs

per presentar-se més subjacentment. El text poètic de per sí també és característic: ús de llenguatge planer i algun cop narratiu més que poètic.

Els dies, la nit, de Raquel Estrada Roig, és l'altre recull finalista. Es divideix particularment en dos: *Els dies*, poemes que conformen la primera part del poemari i *Rastre de nit*, segona part que el conclou. La primera part, molt més extensa que la segona, té un to molt crític; algunes vegades, de fons; d'altres, clar i evident, però guardant les aparences. Crítica que enfoca de diverses maneres però sobretot cap a la societat, la nostra societat de perills inexistents que no veu més enllà de la finestra de casa nostra. Amb *Rastre de nit* es conclou el poemari amb quatre poemes de caire totalment diferent a l'anterior. En aquest cas els poemes són de caire sentimental i fan un joc realment efectiu d'emoció pausada i intensa.

En definitiva, doncs, aquesta obra és el reflex de la funció que se suposa als premis literaris d'avui dia: aportar noves fornades a la literatura catalana i fer-ne difusió com pertoca. Ara només cal veure com seguirà cada autora amb la seva poètica i la seva obra. Esperem, també, que segueixin pel camí que ara apunten.

ALBERT VENTURA

Publicat al diari *El Punt* el 20 d'abril de 2009

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/-/-/27511.html>